Druk nr 1126

Warszawa, 18 grudnia 2012 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi
RRW-020-3-2012

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu, zgodnie z decyzją przyjętą na posiedzeniu w dniu 5 grudnia br., Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy - Prawo wodne.

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Zbigniew Babalski .

Przewodniczący Komisji

(-) Krzysztof Jurgiel

projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy - Prawo wodne

Art. 1. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471, z późn. zm.[1]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 :

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w obwodzie rybackim uprawniony jest organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego albo osoba władająca obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej w trybie art. 13 ust. 3 albo art. 217 ust. 6 ustawy – Prawo wodne”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Uprawnionemu do rybactwa na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje prawo pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres.

4. Osoba uprawniona, o której mowa w ust. 3, powinna złożyć oświadczenie o skorzystaniu ze swojego prawa w terminie do 6 miesięcy przed dniem upływu okresu na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2.”,

c) dodaje się ust. 5 – 7 w brzmieniu:

„5. Jeżeli osoba uprawniona, o której mowa w ust. 3, złoży w terminie oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego zawiera z tą osobą umowę, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy – Prawo wodne.

6. W przypadku gdy dotychczasowa umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, została zawarta w trybie art. 13 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, określona w nowej umowie, o której mowa w ust. 5, stawka za użytkowanie obwodu rybackiego oraz równowartość minimalnych nakładów rzeczowo-finansowych nie ulegają zmianie.

[1] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 210, poz. 1322.

7. W przypadku gdy dotychczasowa umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, została zawarta w trybie art. 217 ust. 6 ustawy – Prawo wodne, określone w nowej umowie, o której mowa w ust. 5:

1) stawka za użytkowanie obwodu rybackiego ustalana jest w wysokości równej maksymalnej stawce opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego uwzględniającej rybacki typ wody i jej położenie, zgodnie z ustawą – Prawo wodne;

2) minimalne nakłady rzeczowo-finansowe odpowiadają równowartości czynszu dzierżawnego oraz nakładów rzeczowo-finansowych określonych w dotychczasowej umowie, wyliczonych na podstawie średniej rocznej z ostatnich 3 lat trwania tej umowy, pomniejszonych o opłatę roczną.”;

2) w art. 7 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Posiadanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, potwierdza dokument wydany w formie pisemnej lub elektronicznej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarcze, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku wprowadzenia tego warunku, określać sposób prowadzenia tego rejestru.”;

3) w art. 27 a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może orzec o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może dodatkowo orzec, odpowiednio:”,

4) w art. 27b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może orzec o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może dodatkowo orzec, odpowiednio:”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r., poz. 145) w art. 13 po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Nadzór nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej w sprawach dotyczących rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących sprawuje minister właściwy do spraw rybołówstwa.

8b. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, może w szczególności zarządzić przeprowadzenie kontroli, żądać przedstawienia informacji i udostępniania dokumentów, wydawać wiążące wytyczne i polecenia w zakresie zadań określonych ustawą oraz ustawą z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.”

Art. 3. W przypadku umów, których okres trwania kończy się w terminie nie przekraczającym 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, osoba uprawniona może skorzystać z prawa, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia upływu okresu na jaki została zawarta.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie zmian do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471, ze zm.) wynika z potrzeby dokonania jak najszybszych modyfikacji przepisów w celu prawidłowej realizacji kierunków wytyczonych ostatnią nowelizacją tej ustawy w zakresie zapewnienia ciągłości i stabilności funkcjonowania rybackich użytkowników wód.

Wzięto pod uwagę, iż dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej (RZGW) oraz organy nadzorujące wykonywanie przez nich zadań dotyczących korzystania z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących nie respektują wszystkich zasad zawartych w ustawie o rybactwie śródlądowym.

W szczególności negowana jest poprawność i możliwość stosowania art. 4 ust. 3 i 4 wprowadzonego ustawą z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 200, poz. 1322), który dotyczy prawa pierwszeństwa w zawieraniu umów na rybackie korzystanie z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych. Wbrew oczywistej intencji ustawodawcy przepis ten nie jest wykonywany. W związku z powyższym podjęta została inicjatywa ustawodawcza mająca na celu uszczegółowienie art. 4 w zakresie stosowania tego prawa.

W art. 4 w ust. 4 zmieniono termin, w którym uprawniony do rybactwa powinien złożyć oświadczenie o skorzystaniu z prawa do pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres. Dotychczasowy termin złożenia oświadczenia wynoszący 30 dni od dnia upływu okresu na jaki została zawarta umowa, zastąpiono okresem do 6 miesięcy przed dniem upływu tej umowy. Powyższa zmiana daje szansę na zawarcie nowej umowy bez utraty ciągłości prowadzonej gospodarki rybackiej. Ponadto, w przypadku nie złożenia oświadczenia w terminie albo upływu terminu na jego złożenie, 6 miesięczny okres do końca trwania umowy umożliwia dyrektorom RZGW przygotowanie konkursu ofert w celu wyłonienia nowego użytkownika rybackiego.

Dodanie ust. 5 - 7 w art. 4 ma na celu doprecyzowanie zasad prawa pierwszeństwa oraz ujednolicenie umów zawartych w trybie art. 13 ust. 3 albo art. 217 ust. 6 ustawy – Prawo wodne, na podstawie których prowadzona jest racjonalna gospodarka rybacka w obwodzie rybackim, w szczególności przez określenie wysokości obciążeń wynikających z nowych umów.

Ponadto przychylając się do zgłaszanych przez środowisko uwag, uszczegółowiono ust. 2a w art. 7 ustawy o rybactwie przyjmując, iż zezwolenie na amatorski połów ryb w obwodzie rybackim może zostać wydane także w formie elektronicznej, co jest istotne ze względu na objętość dokumentu oraz jego dostępność. Projektowane zmiany dotyczące doprecyzowania zasad prawa pierwszeństwa i ujednolicenia umów na podstawie których

prowadzona jest racjonalna gospodarka rybacka w obwodzie rybackim oraz wprowadzenie możliwości wydawania zezwolenia na amatorski połów ryb także w formie elektronicznej, nie będą powodowały negatywnych skutków finansowych dla użytkowników rybackich.

Proponowane zmiany w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych obejmują także przepisy karne. Od czasu wejścia w życie ustawy z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 200, poz. 1322) kwestionowana jest możliwość stosowania postępowania mandatowego do wykroczeń rybackich popełnionych na podstawie art. 27a i 27b tej ustawy z uwagi na brzmienie art. 96 § 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.). Należy zaznaczyć, iż zmian w przepisach karnych, w tym, polegających na wprowadzeniu w postępowaniach przed sądem obligatoryjności orzekania środków karnych za wykroczenia przewidziane w art. 27a i art. 27b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, dokonano w celu nadania należytej wagi wykroczeniom rybackim, a także wzmocnienia wychowawczej roli kary, w sytuacji gdy nałożenie mandatu za wykroczenia byłoby nieadekwatne do stopnia szkodliwości popełnionego czynu. Zmiany te nie były związane ze zmianą trybu karania za wykroczenia. Po wejściu w życie powyższych zmian powstały jednak wątpliwości dotyczące możliwości stosowania trybu postępowania mandatowego, w sytuacji gdy art. 27a i 27b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym przewidują obligatoryjne orzekanie środków karnych. Wątpliwości te są związane z interpretacją art. 96 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, w którym przewiduje się, że „w drodze mandatu karnego nie nakłada się grzywny za wykroczenia, za które należałoby orzec środek karny”, oraz stosowania tego przepisu w powiązaniu z art. 27a i art. 27b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym. Konsekwencją tego są rozbieżności w zakresie stosowania postępowania mandatowego przez organy uprawnione do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w tych sprawach. W efekcie tryb ten nie jest stosowany przez Policję. Jednocześnie należy wskazać, że pomimo zachowania w art. 23 pkt 6 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym uprawnienia dla strażników Państwowej Straży Rybackiej do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w tej ustawie, wyżej wskazane wątpliwości interpretacyjne w zakresie art. 96 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia dotyczą również Państwowej Straży Rybackiej. W celu wyeliminowania powyższych rozbieżności interpretacyjnych zaproponowano rezygnację z obligatoryjności środków karnych za wykroczenia rybackie na rzecz fakultatywności tych środków poprzez wprowadzenie zmiany w ust. 3 i 4 w art. 27a oraz 27b. Mimo, iż propozycja ta nie jest zbieżna z celem wprowadzonych wcześniej zmian mających poprawić skuteczność ochrony ryb, należy mieć przede wszystkim na względzie potrzebę zapewnienia stosowania postępowania mandatowego przez wszystkie uprawnione organy. Nie bez

znaczenia jest również fakt, iż w powyższych przypadkach, gdy sprawa przekazana zostaje do sądu, orzekanie następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, zatem, mimo obligatoryjności stosowania przez sąd środków karnych, możliwe jest i często w praktyce stosowane, zgodnie z art. 39 Kodeksu wykroczeń odstąpienie od wymierzenia kary lub środka karnego. Zmiana w przepisach karnych umożliwi, w przypadku wykroczeń spenalizowanych w art. 27a i 27b ustawy o rybactwie śródlądowym, stosowanie postępowania mandatowego i wymierzanie kary grzywny w drodze mandatu karnego przez wszystkie uprawnione organy, przede wszystkim przez Policję. Zaproponowane zmiany pozwolą na zlikwidowanie rozbieżności dotyczących stosowania przepisów o rybactwie śródlądowym pomiędzy różnymi organami i ułatwią współpracę tych organów w zakresie przestrzegania wskazanych przepisów. Po wejściu w życie projektowanych przepisów w tym zakresie, osoby naruszające te przepisy karne mogą zostać ukarane grzywną w drodze mandatu karnego, której minimalna i maksymalna wysokość jest ustalana na podstawie przepisów nowelizowanej ustawy o rybactwie śródlądowym, przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.). Ponadto wejście w życie powyższych zmian spowoduje zmniejszenie kosztów związanych z rozpatrywaniem spraw z zakresu wykroczeń rybackich przed sądami.

Dodatkowo proponuje się dodanie ust. 8a i 8b w art. 13 ustawy – Prawo wodne przepisu ustanawiającego nadzór ministra właściwego do spraw rybołówstwa nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej (KZGW) oraz dyrektorów RZGW w sprawach dotyczących rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących do celów rybackich. Zakres kompetencji ministra właściwego do spraw rybołówstwa, jak i znajomość tematyki reprezentowana przez urząd obsługujący ten organ, daje podstawę merytorycznego rozstrzygania zagadnień z zakresu rybactwa śródlądowego. Brak takiej regulacji aktualnie uniemożliwia skuteczne prowadzenie polityki w zakresie gospodarki rybackiej, za którą minister jest odpowiedzialny. Możliwe do zastosowania obecnie środki w postaci pism, opinii i wyjaśnień, stosowane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, mające zapobiec pojawianiu się problemów i sytuacji konfliktowych, nie mają praktycznego przełożenia na decyzje podejmowane przez dyrektorów RZGW i KZGW.

Ponadto w art. 3 zawarto przepis przejściowy, który umożliwia dostosowanie się uprawnionym do rybactwa oraz właściwym organom wykonującym uprawnienie właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego do proponowanego w art. 1 pkt 1 lit. c terminu złożenia oświadczenia o skorzystaniu z prawa do pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego.

Zmiany wprowadzone ustawą dotyczą uprawnionych do rybactwa w obwodach rybackich oraz organów wykonujących uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie rybactwa śródlądowego: dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, a także organów uprawnionych do stosowania sankcji wynikających z nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym oraz osób naruszających te przepisy.

II. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Przewiduje się, że projekt ustawy nie będzie powodował skutków finansowych dla budżetu państwa. Ewentualne niewielkie zmiany mogą dotyczyć proponowanych przepisów karnych, które umożliwą stosowanie mandatowania. Spowoduje to najprawdopodobniej faktyczny wzrost kar wymierzanych za wykroczenia rybackie przez Policję. W efekcie zwiększy się kwota środków pieniężnych uzyskiwana z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego, przy czym zmniejszy się wysokość kwot z grzywien nałożonych przez sądy. Ponadto ograniczeniu powinny ulec koszty związane z rozpatrywaniem mniejszej ilości spraw z zakresu wykroczeń rybackich przed sądami. Zatem ogólne skutki finansowe projektu ustawy, również wynikające z wprowadzonych zmian do przepisów karnych, nie powinny mieć istotnego wpływu na sektor finansów publicznych.

III. Wpływ regulacji na rynek pracy, wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana nowelizacja ustawy nie powinna mieć istotnego wpływu na rynek pracy. Niemniej następować będzie stabilizacja społeczno – zawodowa pracowników sektora rybackiego. Projekt ustawy zapewni podstawy do zachowania trwałości przedsiębiorstw działających w rybactwie śródlądowym, które właściwie wywiązują się ze swoich obowiązków.

IV. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Proponowana regulacja powinna mieć pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Sprzyjać ona będzie zwiększeniu roli przedsiębiorstw rybackich. Stabilność prowadzonych przez użytkowników rybackich działań umożliwi uczestniczenie w szerszym zakresie w zadaniach na rzecz rozwoju regionu.

V. Konsultacje społeczne.

W konsultacjach nad projektowaną regulacją brały udział:

- Związek Producentów Ryb,

- Polskie Towarzystwo Rybackie,

- Polskie Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych,

- Polski Związek Wędkarski,

oraz związki zawodowe i organizacje rolnicze.

VI. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej

Warszawa, 4 stycznia 2013 r.

BAS-WAPEiM-3385/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy – Prawo wodne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zbigniew Babalski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32 i 819) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471, ze zmianami) i ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, ze zmianami).

Podstawowym celem przedłożonej nowelizacji jest doprecyzowanie przepisów regulujących uprawnienia niektórych podmiotów do chowu, hodowli i połowu ryb. Zmiany proponowane w art. 1 pkt 1 projektu ustawy (dotyczące art. 4 ustawy o rybactwie śródlądowym) zmierzają do uszczegółowienia zasad określających prawa i obowiązki osób władających obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej. W art. 1 pkt 2 projektu ustawy proponuje się, aby zezwolenie na amatorski połów ryb w wodach uprawnionego do rybactwa mogło być wydawane także w formie elektronicznej. Natomiast w art. 1 pkt 3 projektu ustawy projektodawcy proponują, aby na podstawie art. 27a ust. 3 i 4 oraz art. 27b ust. 3 i 4 ustawy o rybactwie śródlądowym, istniała możliwość, a nie jak do tej pory obowiązek orzeczenia przez sąd określonych środków karnych. Zmiany zawarte w art. 2 projektu ustawy dotyczą wprowadzenia do art. 13 ustawy – Prawo wodne przepisów, na mocy których w sprawach dotyczących rybackiego korzystania

z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących minister właściwy do spraw rybołówstwa będzie sprawował nadzór nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

W myśl art. 4 projektu, ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień, o których mowa w projekcie ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Materia, której dotyczy projekt ustawy, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy – Prawo wodne nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 4 stycznia 2013 r.

BAS-WAPEiM-3386/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy – Prawo wodne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zbigniew Babalski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471, ze zmianami) i ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, ze zmianami).

Podstawowym celem przedłożonej nowelizacji jest doprecyzowanie przepisów regulujących uprawnienia niektórych podmiotów do chowu, hodowli i połowu ryb. Zmiany proponowane w art. 1 pkt 1 projektu ustawy (dotyczące art. 4 ustawy o rybactwie śródlądowym) zmierzają do uszczegółowienia zasad określających prawa i obowiązki osób władających obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej. W art. 1 pkt 2 projektu ustawy proponuje się, aby zezwolenie na amatorski połów ryb w wodach uprawnionego do rybactwa mogło być wydawane także w formie elektronicznej. Natomiast w art. 1 pkt 3 projektu ustawy projektodawcy proponują, aby na podstawie art. 27a ust. 3 i 4 oraz art. 27b ust. 3 i 4 ustawy o rybactwie śródlądowym, istniała możliwość, a nie jak do tej pory obowiązek orzeczenia przez sąd określonych środków karnych. Zmiany zawarte w art. 2 projektu ustawy dotyczą wprowadzenia do art. 13 ustawy – Prawo wodne przepisów, na mocy których w sprawach dotyczących rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących minister właściwy do spraw rybołówstwa będzie sprawował nadzór nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy – Prawo wodne nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BSA III - 021- 42/13

Warszawa, dnia 30.01.2013 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. ...
Data wpływu 31.01.2013

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 stycznia 2013 r., GMS-WP-173-28/13 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania ***komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy – Prawo wodne.***

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski

Stanisław DĄBROWSKI

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30, tel. (22) 623-21-65, 623-23-01; fax (22) 623-11-55
e-mail: sekretariat@krir.pl www.krir.pl

Warszawa 2013-02- 13

KRIR/MC/ 168 /2013

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. .....
Data wpływu 18.02.2013

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 stycznia br., przy którym przekazano projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy – Prawo wodne, przekazuję, co następuje.

W opinii samorządu rolniczego szczególnie ważna jest zmiana art. 4 ust. 4 tj. zmiana terminu, w którym uprawniony do rybactwa powinien złożyć oświadczenie o skorzystaniu z prawa do pierwszeństwa w zawarciu umowy dotyczącej oddania w użytkowanie obwodu rybackiego z 30 dni na 6 miesięcy od dnia upływu okresu na jaki została umowa zawarta. Zmiana ta daje szanse na zawarcie nowej umowy bez utraty ciągłości w prowadzeniu gospodarki rybackiej w danym obwodzie oraz daje czas dyrektorom RZGW na wyłonienie nowego użytkownika. W tym przypadku należy nadmienić, że istotna jest ciągłość ze względu na prowadzoną gospodarkę łowiecką polegającą również na zarybianiu a nie jedynie na eksploatacji naturalnie występujących łowisk.

Proponowana zmiana art. 7 ust. 2a umożliwiająca wydanie zezwolenia uprawnionego do rybactwa na amatorski połów ryb w formie elektronicznej jest także niezmiernie istotna gdyż forma ta znacznie przyspieszy i uprości prowadzone procesy administracyjne.

Także zmiany art. 27a i 27b są istotne gdyż likwidują rozbieżności interpretacyjne w zakresie stosowania postępowania mandatowego przez organy uprawnione do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Dodanie ust. 8a i 8b wart. 13 ustawy Prawo wodne wprowadza nadzór ministra właściwego do spraw rybołówstwa nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz dyrektorów RZGW w sprawach dotyczących rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących do celów rybackich. Regulacja ta umożliwi skuteczne prowadzenie polityki w zakresie gospodarki rybackiej oraz merytoryczne rozstrzyganie wszelkich zagadnień z nią związanych.

W świetle powyższego pozytywnie opiniuję projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy - Prawo wodne.

Z poważaniem,

PREZES
Krajowej Rady Izb Rolniczych
Wiktor Szmulewicz